

BIJ EEN DOODE
DOOR GABRIËL SMIT

De woorden, waarin gij zijt achter gebleven,
het vast herkennen, dat uw hand nog liet,
alle dingen: als een eindeloos sneeuwen
dekken zij volkomen ons verdriet,

sluiten zij alles van uw leven af,
verbergen zij uw kleuren tot den tijd,
dat gij opnieuw en grooter uit uw graf
opstaat en zegt, waar gij gebleven zijt.

zonder uw woorden met de hand
op te beuren en over ons heen te dragen,
het is niet noodig, want het nieuwe land
heeft voller vruchten dan wij kunnen dragen,

dan wij weten onder het gesloten wit,
dat de dood over u heeft uitgebreid:
een laken, waaronder gij rustig ligt,
gewasschen, tot gij wordt uitgeleid.
